

Jan Graubner
arcibiskup olomoucký

Pastýřský list

Na Slavnost Nejsvětější Trojice

Drazí bratři a sestry,

s radostí dnes děkujeme Bohu za možnost se po dlouhé době izolace znovu sejít ve společenství ke slavení liturgie. Slavíme veliké tajemství naší víry, slavíme Nejsvětější Trojici. V Ježíši Kristu nám Bůh dal poznat, že on, který je láska, žije ve společenství, ve společenství lásky. Kde je láska, tam musí být milující i milovaný. Kde je dokonalá láska, je dokonalé darování se i přijetí. Můžeme říci, že Otec je ten, který se cele daruje Synovi. Syn je prázdný od sebe a je plně pro Otce, kterého bezvýhradně přijímá. Jejich vztah, láska mezi nimi, je Duch Svatý. Toto tajemství víry je nejen charakteristickým znakem křesťanské víry, ale i křesťanského života.

Před týdnem jsme oslavili Seslání Ducha Svatého. Prvotní církev začala žít, když přijala Ducha Svatého, když on začal v učednících působit – milovat. Církev – tajemné tělo Kristovo – to je Kristus sám přítomný ve světě. Když se věřící shromažďují v Ježíšově jménu, je církev vidět, jde o zjevování Boha světu. Lidé kolem nás mají možnost vidět ve shromáždění věřících znamení Kristovy přítomnosti, ba pokud přijdou mezi nás, mají možnost setkat se s Kristem uprostřed nás. Omezení minulých týdnů nás díky koronaviru zahnilo do izolace. Děkuji všem, kteří zprostředkovali spojení věřících k modlitbě a mši svaté aspoň prostřednictvím moderních technologií, i těm, kteří konali pobožnosti v rodinách. Nyní však, když je to možné, je třeba se vrátit do kostelů. Jak řekl papež František, *to byla církev, která se ocitla ve složité situaci, kterou Pán dopouští, ale ideálem církve je svátostné společenství lidí, a to stálé. Kéž nás Pán naučí důvěrnosti, niternému přátelství s ním, avšak v církvi, se svátostmi a spolu se svatým lidem Božím.*

Padají omezení počtu účastníků na bohoslužbách. Ukažme, prosím, že naše touha po účasti na mši svaté byla pravdivá a využijme každé příležitosti „být u toho“, když se církev schází ke slavení svaté liturgie i ve všední dny. Nepřestaňme však se společnou modlitbou v rodinách. Nyní je před námi úkol přivést i ty, které ještě ovládá strach, nebo pohodlí, zpět do společenství k hlubšímu prožívání mše svaté v kostele. Děkuji všem, kteří se v tom budou osobně angažovat trpělivým zvaním a vytvářením živých společenství víry, kde bude možné zakoušet radostnou přítomnost Ježíše uprostřed nás. Děkuji každému z vás, že se zapojíte.

Upřímně děkuji všem, kteří v době uplynulé zkoušky nechali v sobě milovat Ducha Svatého a zapojili se do služby lásky nemocným a ohroženým jak zdravotní a ošetrovatelskou péčí, tak zajišťováním nákupů a dalších služeb či zapojením se do mnohých programů, které pomáhaly překonat samotu opuštěných, či nabídli pomoc rodinám s dětmi, třeba s jejich výukou. Nezapomeňme na to, co jsme se v době zkoušky naučili, a pokračujme v aktivním budování dobrých vztahů a ve službě lásky.

Dnes po mši svaté mimořádně vystavíme Nejsvětější svátost a vděčně zazpíváme: *Bože, chválíme tebe*. Přidáme přiloženou děkovnou modlitbu.

Kéž Duch Svatý, který dal život církvi, když naplnil srdce věřících a začal v nich milovat, nyní podobným způsobem obnoví církve v našich farnostech i v našich rodinách, aby byly věrnými obrazy společenství dokonalé lásky Nejsvětější Trojice. Děkuji všem, kteří nechávají Ducha Svatého v sobě milovat konkrétními dobrými skutky a tak potřebným odpouštěním, kteří se z lásky darují druhým a z lásky přijímají druhé takové, jací jsou. Děkuji všem, kteří tak osobně přispějí k obnově svých rodin i svých farností.

K tomu všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan

Přečtěte o Slavnosti Nejsvětější Trojice

Příloha: Modlitba Veliký Bože náš